

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

højere end til 400 Kr. Der stilles de sædvanlige Betingelser med Hensyn til Indfødsret og Myndighed o. s. v.

Det er naturligvis Hensigten ved den praktiske Udøvelse af denne Laanevirk-somhed ogsaa at tage Hensyn til, at Laanene fortrinsvis ydes saadanne, hvis Indtægter ligger nede ved en lav Grænse, selv om denne Grænse ikke ved denne Lejlighed er optaget i Loven, fordi det maatte anses for ønskeligt, at der er noget større Bevægelighed, end da man havde en Indtægtsgrænse paa 1 200 Kr. for Adgangen til at faa Laan.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet der ganske utvivlsomt ogsaa blandt Fiskeriets Udøvere er en ganske betydelig Trang til en saadan Haandsrækning under Hensyn til de vanskelige Tider, som ogsaa Fiskerne oplever.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov for Færøerne om Aldersrente.*

Ved Aldersrenteloven blev det bestemt, at Regeringen ved kongelig Anordning kunde sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som maatte følge af disse Øers særlige Forhold, men efter at Loven gentagne Gange havde været til Behandling i Lagtinget, vedtog Lagtinget et Forslag til ændret Aldersrentelov. Grunden hertil var, at de Ændringer, som man ønskede paa Færøerne, var saa væsentlige, at det var for meget at føre dem ind i den kongelige Anordning.

Det er navnlig paa tre Hovedpunkter, man paa Færøerne gennem Lagtingets Vedtagelse har fremsat Ønske om en ændret Affattelse af Aldersrenteloven for Færøernes Vedkommende. Det første Punkt er, at man ønsker, at Aldersgrænsen paa Færøerne skal være 60 Aar, medens den jo hernede er sat op til 65 Aar, og Færingerne motiverer dette gennem Lagtingets Udtalelse om, at den færøske Arbejder i en ung Alder gaar ind til en anstrengende Gerning, der stiller store Kræv til Udøveren, saaledes at hans Arbejds-evne ved det fyldte 60de Aar er betydeligt nedsat, og han ofte allerede i denne Alder er ude af Stand til at forsørge sig selv og sin Familie.

Den næste Ændring, man ønsker paa Færøerne, er, at det faste aarlige Beløb, hvormed Aldersrenten udredes, skal betydeligt nedsættes, og Lagtingets Forslag, der motiveres med det lave Prisniveau paa Færøerne og de færøske Kommuner daar-

lige økonomiske Forhold, er ensbetydende med en Nedsættelse af Aldersrenten til gennemsnitlig ca. Halvdelen eller en Trediedel af de i det øvrige Kongerige for Landkommunerne gældende Takster.

Den tredje Ændring, Færingerne ønsker, er, at Statens Refusionspligt forhøjes til $\frac{9}{12}$ af Kommunernes Udgifter i Henhold til Aldersrenteloven i Stedet for $\frac{7}{12}$. Lagtinget har til Støtte for Forslaget om udvidet Refusionspligt anført, at da de foreslaaede Takster er saa lave, vil Statens Udgift til en saaledes ændret Aldersrente paa Færøerne dog blive betydelig lavere, end hvis man overførte Aldersrenteloven til Færøerne uden væsentlige Ændringer.

Justitsministeriet har fundet det rigtigt paa disse tre Punkter og ogsaa paa enkelte andre mindre væsentlige Punkter at følge det Forslag, som Lagtinget har vedtaget, og jeg har herved den Ære at anbefale det saaledes affattede Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ordning af A/S Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeris Forhold.* Lovforslaget er udarbejdet paa Grundlag af den Undersøgelse, som i Henhold til Loven om Betalingshenstand for A/S Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeri er foretaget af det i Henhold til nævnte Lov nedsatte Undersøgelsesudvalg.

I Henstandslovens § 5, 2det Stykke, blev det bestemt, at Selskabets hele Stilling i Henstandstiden skulde underkastes en indgaaende Undersøgelse med Henblik paa Virksomhedens Videreførelse. Denne Undersøgelse er nu tilendebragt, og den har til fulde godtgjort, at det ikke var uden Grund, at Selskabets Ledelse i Slutningen af 1932 henvendte sig til Handelsministeriet med Anmodning om, at et Moratorium maatte blive udstedt for Selskabet. Undersøgelsesudvalget har bestaaet af 4 Medlemmer, nemlig Højesteretsdommer Bülow som Formand, Ingeniør Højgaard, Direktør Kørbing og Forretningsfører Kjørbøl. Udvalget har kun haft lidt over $1\frac{1}{2}$ Maaned til at udføre Undersøgelsesarbejdet i, og da dette Arbejde ifølge Sagens Beskaffenhed maatte blive baade besværligt og meget omfattende, maa det anses for særdeles for-tjenstfuldt, at Udvalget har kunnet naa et endeligt Resultat og foretage en Indstilling, som kan tjene til at føre Burmeister & Wain videre paa et ændret Grundlag.

Da Burmeister & Wain kom i Betalingsvanskeligheder i Slutningen af Aaret 1932,